

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 1996.
БРОЈ 302, ГОДИНА VII

БОЖИДАР ВУЧУРОВИЋ, кандидат Српске радикалне странке за Скупштину града Београда

Божидар Вучуревић рођен је 6. јануара 1951. године у Језеру, општина Вучитрн, као потомак од оснивача Радикалне странке, а са јасно израженом намером, како воли да се нашали – да једног дана постане савезни посланик у изборној јединици Нови Београд – Земун.

Самом намером при рођењу јасно је исказао своје визионарске способности, будући да Нови Београд тада није ни постојао.

Основну школу и гимназију завршио је у Косовској Митровици, а енглески језик и економију студирао у Београду.

По занимању је економиста, што значи да енглески није дипломирао. Радио је "којекуде", а највише, како сам истиче, као преводилац и о глави режиму. Временом се "скрасио" у прватном послу (презире реч "бизнис", а још више "предузетништво"), под строгим и будним надзором свих инспекција и органа унутрашњих, државних и сличних послова.

Радикал по пореклу, човек по убеђењу, пријатељ по занимању, а Србин по свему.

Воли да каже да не може да обећа шта ћете имати ако га изаберете, али обећава да у том случају нећете имати Слобину прватну странку – СПС!

Такође, не може да обећа нову зграду општине, али може да обећа осмех на сваком шалтеру и топлу реч у свакој канцеларији. Јер, таква би била власт српских радикала.

Оно што посебно наглашава је да пошто тргује робом широке потрошње – није овлашћен за продају Срба ни српских земаља.

Духовит по природи, себе воли да представља као особу која воли цвеће, али не воли РУЖЕ. Воли лето, али не воли ЈУЛ.

То је укратко Божидар Вучуровић

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Против српских подела

Данас је врло тешко говорити о националном програму, кад нам је нација осрамоћена, обешчашћена. Режим је устао. Урадио је оно што бројни наши непријатељи кроз историју нису могли.

Моја фамилија је по традицији српска. Наше братство потиче из Бјелопавлића, из Црне Горе, а сви су се одувек – по документацији који потичу још из 1637. године – војвода Радуле, води се, тачније – изјашњавао се као Србин.

Од тада до данас су сви Срби. Срби из Црне Горе. А, подсетићу вас једина странка која има управо тако нешто у свом програму је Српска радикална странка.

Дељење на Србе – Србијанце или на Црногорце као неки други народ, на Крајишнике – као трећи народ, на Хрваћане – као четврти... Јер, још је Бранко Радичевић Србе из Хрватске звао Хрваћанима...

Све су то Срби! Мислим, тако би смо се онда могли делити по племенима, па по братствима, па још уже – по фамилијама, а то је погубно за овај народ.

Управо Српска радикална странка једина у свом програму, као једну од сто тачака има залагање за јединство Српства.

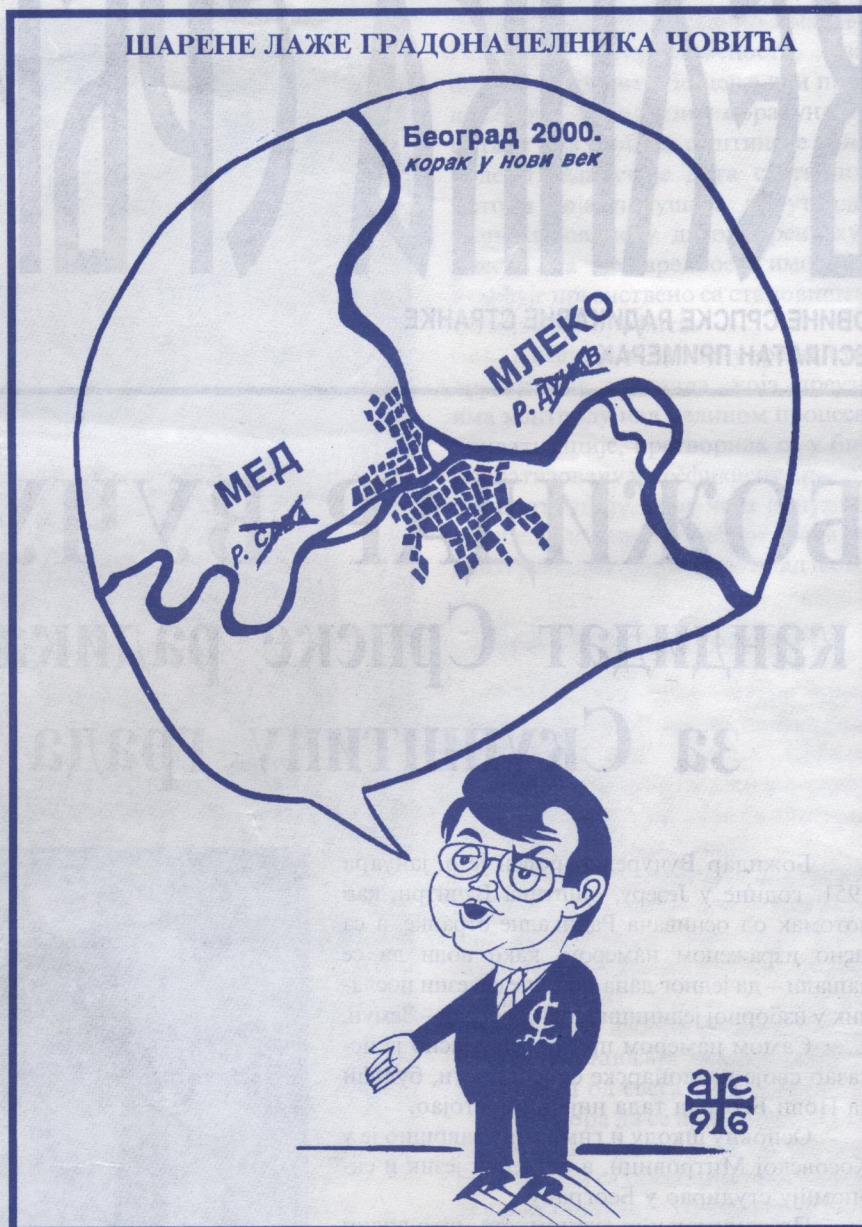
А, јединство српског народа, у циљу има комплетније и квалитетније реализације националних циљева, најбоље се подстиче дефинисањем јединственог српског националног програма, на чему се морају ангажовати најумније снаге српског народа, под покровитељством државе.

За јаку српску државу

Што српска држава буде снажнија и са здравијом привредом, више ће се и стварати могућности за повратак Срба прогнаних и протераних са територија у бившим авнојевским југо-републикама, на којима су вековима живели само они, које су, дакле вековима биле искључиво српске територије.

Срби морају, у кључним питањима своје националне и државотворне егзистенције да имају јединствен наступ према читавом свету. Уз све то неопходно је дефинитивно национално поверење свих Срба, уз уклањање трагичних последица грађанског рата и идеолошка омраза које је форсирала бес-

ШАРЕНЕ ЛАЖЕ ГРАДОНАЧЕЛНИКА ЧОВИЋА

крупозна полувековна комунистичка диктатура.

Све ово били су и јесу ставови Српске радикалне странке, а били су и јесу разлози мог опредељења да се активније укључим у политику, управо као члан Српске радикалне странке.

Импонује ми и то што знам да сам члан странке која се залаже за свеобухватно развијање српске националне свести и патриотизма.

Личним примером чланови Српске радикалне странке доказиваће неопходност очувања и даљег развијања патриотског духа и љубави према Отаџбини.

А, љубав према Отаџбини је, пре свега, љубав према слободи.

• Рекли сте да се бавите приватним послом, а ја верујем да сте се пронашли и у том делу програма Српске радикалне странке.

Наравно, наравно. Да се нашалим – тешко ми је да се пронађем у том делу програма владајуће странке.

За либералну тржишну привреду

Ма колико су декларативно за приватно предузетништво (опет та реч!) на све могуће начине се труде да нам онемогуће да радимо свој посао. За разлику од актуелне власти српски радикали у свом програму као полазну претпоставку развоја друштва имају концепт либералне тржишне привреде.

Социјализам, као историјски компромитиван пројекат – заснован на друштвеном власништву показао је, а на жалост наше државе и целог нашег народа и још увек показује све своје слабости које се могу укратко набројати: ниска стопа раста, висока стопа инфлације, висока незапосленост људи и капацитета,

низак ниво штедне, никакав ниво доходака... Треба ли још да вам набрајам? Па, у томе живимо већ годинама!

Ова држава је слаба и неодговорна, не поштује Законе које сама доноси, не постоји готово уопште више пословни морал, тржиште – посебно тржиште новца и капитала не постоји.

Уосновни принцип либералне тржишне привреде је слободна предузимљивост предузетника на економском подручју. Тако заснована друштвена подела рада на приватном власништву омогућује свим привредним субјектима, мотивисаним интересом максимирања добити и минимизирања губитака, слободан избор места производње, врсте и обима производних добара. То ће принудити предузетнике да обезбеде оптималну и најекономичнију производњу чиме ће се вршити и најрационалнији распоред свих производних фактора на одређене гране привредне делатности.

У таквом економском поретку држава у највећој мери гупи привредну функцију. Њена улога се ограничава на пружање заштите приватној својини и омогућавање слободне утакмице на тржишту, што значи на правну сигурност у унутрашњим односима и државну безбедност у односима према иностранству.

Сви производни фактори (рад, земља и капитал) као и њихови носиоци су слободни и међусобно равноправни. Слободним уговарањем услова размене постиже се на тржишту максималан положај свих

учесника у размени, а цене добара и услуга формирају се по неспутаном деловању економских закона понуде и тражње. У том случају, било каква интервенција јавне власти у сфери образовања цена је принудног карактера и нерегуларна. Интервенционизам државе и њен утицај своди се на дефинисање општег нивоа цена преко пореског механизма, система царинске заштите и стварања услова за улагања у областима дефинисаним економском политиком као приоритети.

• Прокоментаришите, молим вас, **чињеницу да антимонополски закон доноси странка (на власти) коју чине највећи монополисти у овом друштву.**

Па, нема логике. Они могу доносити шта год хоће пошто се тога не придржавају! Они су донели тај закон, а после тога су увели бав педесет толико монополистичких уредби да би то било готово смешно, да није трагично и погубно за ову државу.

Видите, не постоји ниједна озбиљна фирма, која није државна, која нема недељно бар четири контроле – финансијска, девизна, тржишна, инспекција народне банке, СУП...

Човеку – приватнику остаје само да пулуди и да једног дана каже доста, нећу више да радим овај посао!

Кључ за економски напредак

Зато се ја проналазим у програму Српске радикалне странке. Видите Српска радикална странка сматра да приватизација, по схватању српских радикала, има за основни циљ дефинисање власничких права и увођење тржишног система заснованог на конкуренцији која форсира општу ефикасност. Повећање економске ефикасности, бржи излазак из кризе или спречавање уласка у кризу подразумевају се сами по себи. У развијеним привредама данас се одвијају одређени процеси који доводе до великих структурних промена: 1) продаја државне имовине, децентрализација кроз продају државних акција, понуда акција приватном сектору уз смањење учешћа јавног сектора, 2) либерализација привреде, 3) државна подршка организовања и финансирања приватних активности, уз редукцију бројних функција државе, 4) сма-

њење буџетског дефицита и државне интервенције у привреди повећањем буџетских прихода продајом јавне имовине, 5) подстицањем приватног сектора као општеприхваћен став јер је ефикаснији, предузетнији, са мотивом профита, а тиме и конкурентнији.

Ради се пре свега о реafirмацији тржишног механизма, уз истовремено потискивање државног интервенционизма. Економски императив је измена власничке структуре у смислу потпуне приватизације привреде, осим природних монопола (телекомуникације, производња и пренос електричне енергије, путна привреда) и сектора од стратешког значаја. Поред приватне егзистирала би државна својина, с тим што би приватна представљала преовладајући тип.

Приватна својина је дуго третирана као другоразредно право, и у дугом временском периоду је укидана национализацијом или другим правним инструментима који су имали исти ефекат. Због тога је неопходно извршити њену потпуну консолидацију и заштити је од државне арбитражности. С тим у вези потребно је преиспитати постојећи правни режим грађевинског земљишта, сузити могућност одузимања својине експропријацијом и другим сличним мерама, као и укидати разна јавноправна и административна ограничења права својине.

Приватна својина успоставља ефикаснији систем управљања предузећем, (заснован на максимизацији профита) од друштвене и државне својине. Друштвене својина, која и није својина у грађанскоправном смислу те речи, је у ствари механизам вршења јавне власти. Држава се појављује као свеопшти, већинске власник, а њен мотив није профит већ остваривање разних друштвених функција којима се остварује прикривен и сасвим лични, појединачни интерес.

Такође, српски радикали знају и залажу се за то да се приватизација не сме обављати у предузећима која се данас налазе у монополском положају, што свакако може да оспори стварање тржишног амбијента пословања. У процес приватизације не ваља ући без створених услова конкуренције. Остајање на монополу подразумева понашање по свом нахођењу и диктирање таквих цена (на пример) којима се

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешељ

Генерални директор:

Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника:

Огњен Михајловић

Редакција:

Рајко Горановић, Момир Марковић,

Мирослав Васиљевић,

Наташа Јовановић,

Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,

Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,

Коста Димитријевић

Карикатуре

Синиша Аксентијевић

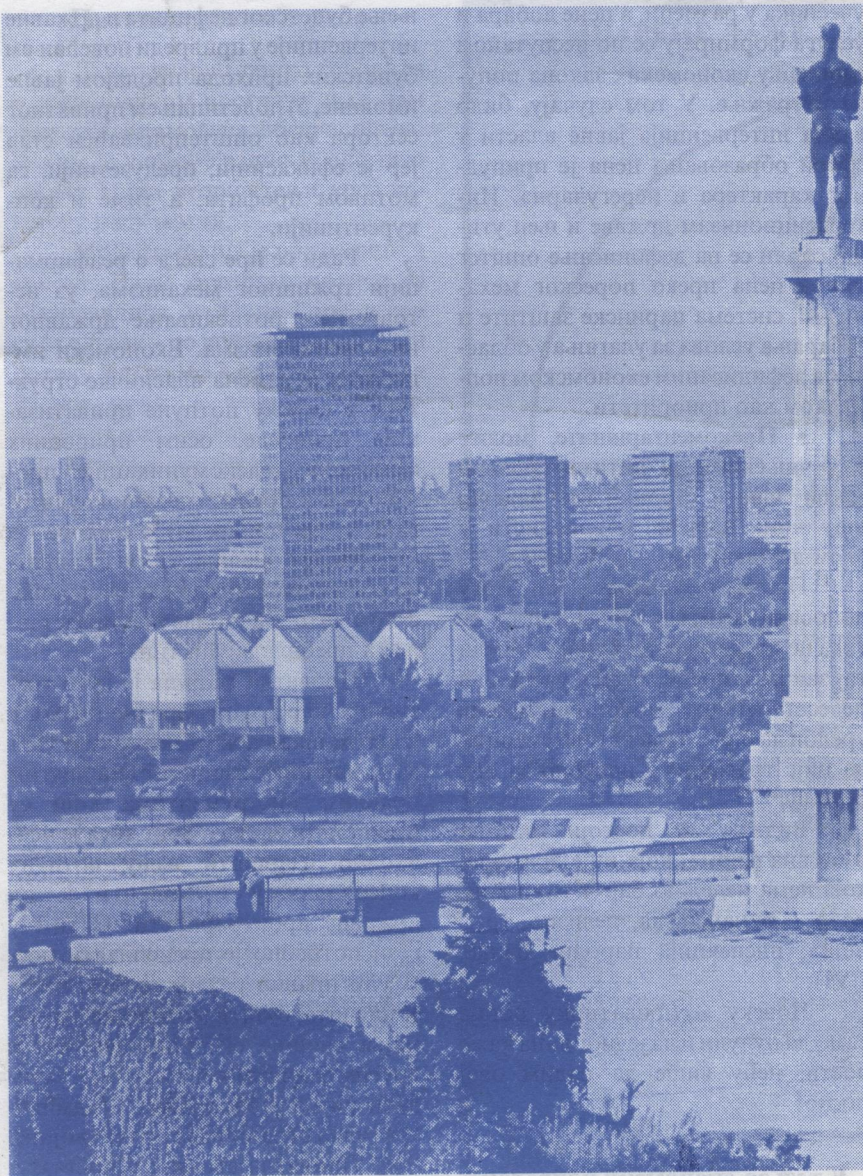
Техничко уређење и штампа:

Штампариа ГРАПХИС, Београд

Редакција прима пошту на адресу:

„Велика Србија”, Француска 31,

11000 Београд

Чекајући радикале – поглед на Нови Београд са калмегданског платоа

обезбеђује покриће свих нерационалности у пословању.

Огроман друштвени капитал треба учинити ефикасним, али то без улагања сопственог капитала од стране руководећих структура и идентификације запослених са судбином предузећа, једноставно није могуће. Руководеће екипе својом имовином (па и остали део колектива) треба да одговарају за резултате управљања друштвеним-државним средствима.

Законодавство у овој области мора на новим критеријумима да обезбеди процену вредности имовине, која ће бити подложна контроли и оцени јавности, тако да се евентуално оспоравање заснива на

економској аргументацији, а не на незадовољству сопственог позицијом, што је често мотив "бранитеља" друштвене својине. Законодавство такође мора да изгради одбрамбени механизам како се не би десило преузимање контролних пакета акција од стране амбициозних али неспособних, богатих али нестручних, случајних наследника незаинтересованих за привредну активност.

Досадашња лоша искуства морају послужити за приватизацију по моделу који ће поштовати ложику капитала са напуштањем општости модела и уважавањем специфичности појединих грана и области.

Тржиште капитала једино има легитимитет непристрасности, све остало може бити бесцење или прецењеност. Досадашњи обрачун капитала има слабост суштинске природе. Предност је дата статичној методи која покушава да утврди стање имовине у датом тренутку, уместо да се вредност имовине утврђује првенствено са становишта очекиваног профита.

Агенција за процену вредности друштвеног капитала, која преузима контролу над целином процеса приватизације, претворила се у бирократизовану и неефикасну државну институцију, због чега је нужно обезбедити јавност њеног рада и надзор владе и парламента над њом.

Крај обманама социјалиста

Нећу вам рећи ништа ново. Нови Београд је право социјалистичко "спавање" насеље. Српска радикална странка има много снаге, воље, знања и људе који су спремни да те промене и спроведу.

Видите, смешно је да, рецимо део у које ја живим, а то је Бежанијска коса, у коме живи око 20.000 људи нема обданишта, нема школу – нема ништа!

Они од избора до избора обећавају, постављају некакве камен-темељце, а од свега тога ништа!

То мора да се промени. Српска радикална странка која на ове изборе излази са посебним програмом за сваку општину. То ниједна странка није урадила. А, у програму за Нови Београд се најбоље види шта српски радикали нуде житељима ово општине.

Хоћу још на крају да кажем да сам задовољан што смо, што је у ствари наш председник др Војислав Шешељ на време осетио шта ће се догађати око и у овим разним коалицијама и што је Српска радикална странка остала једина странка на политичкој сцени која се сачувала од прљавштине, подметања, свађа, пијачног ценкања око мандата.

На то смо јако поносни. Излазимо на изборе сами и, сигуран сам, постижемо велики успех.

Знате – ја и када сам се бавио спортом – играо сам сам.

**ИЗБИТЕ НА ИЗБОРЕ 17. НОВЕМБРА И ИЗАБЕРИТЕ НАЈБОЉЕ!
ВРЕМЕ ЈЕ!**